

Sú chvíle v školskom roku, ktoré sa nedajú odmerať známkami ani spočítať. Chvíle, keď sa škola naplní pocitom blízkosti, dôvery a radosti zo spoločného času. Presne takým okamihom bol aj náš už v poradí tretí

Valentínsky ples

13. február 2026

Tento deň sa niesol v duchu radosti, elegancie a vzájomnej spolupatričnosti. Školské priestory sa od rána premenili na nádherné miesto plné hudby, smiechu a detí, ktoré sa už nevedeli dočkať tejto slávnostnej chvíle.

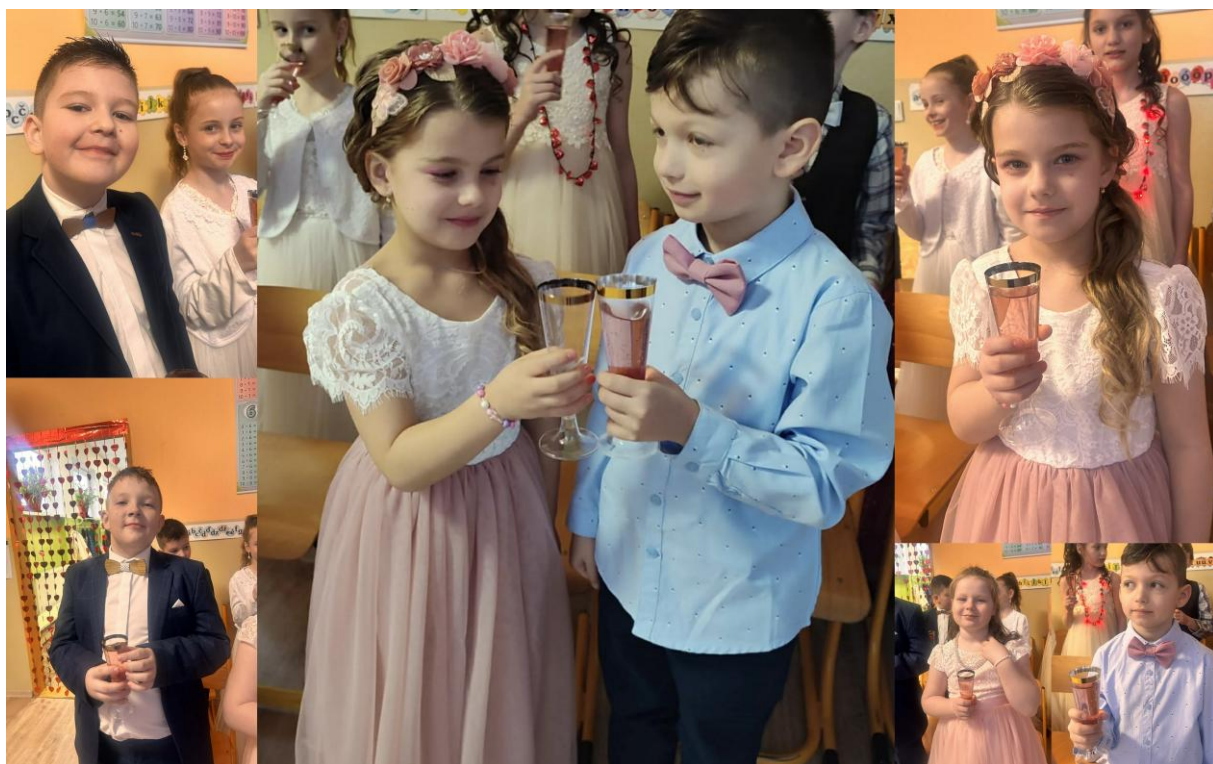

Sviatočná atmosféra bola zahájená milým príhovorom pána starostu i pani riaditeľky, ktorá ples slávnostne otvorila.

*Nechýbal ani symbolický detský prípitok,
v ktorom sme si všetci navzájom popriali
krásny spoločný čas.*

Parket sa rýchlo zaplnil malými
 tanečníkmi. V úvode zaznel viedenský
 valčík i obľúbené piesne, pomalé melódie,

ale aj veselé diskotékové rytmy, ktoré rozprúdili pravú tanečnú energiu po celej škole.

Velkým obohacením plesu bola účasť našich predškolákov. Od prvej chvíle ako vstúpili na pôdu školy, pôsobili prirodzene a uvoľnene – akoby k nám chodili už nejaký čas 😊

Nebáli sa, neskrývali v úzadí. Ochoťne prijímali všetky výzvy, zapájali sa do tanca.

No ich „čítanie sa ako doma“ je už ovocím našej spolupráce, ktorá prebieha od septembra. Je krásne sledovať, ako medzi

školákmi a škôlkarmi vznikajú krásne priateľstvá.

Valentínsky ples však nebol zd'aleka len o hudbe, krásnych šatách a tanci.

Bol odrazom toho, v čo ako škola veríme. Veríme, že vzdelávanie nie je iba o vedomostiach, ale aj o formovaní charakteru dieťaťa.

A počas plesu sa deti aj učili. Učili sa slušnosti, nielen, keď si podávali ruku do tanca. Učili sa odvahe, keď vystúpili pred ostatných. Učili sa trpezlivosti pri čakaní. Učili sa tešiť sa z úspechu druhých a povzbudzovať kamarátov.

Predškooláci sa učili dôverovať novému prostrediu. A naši školáci zase byť vzorom, podať pomocnú ruku, prijať zodpovednosť za mladšieho kamaráta. V týchto drobných okamihoch sa buduje

niečo oveľa hlbšie než tanečné kroky –
buduje sa vzťah, rešpekt a pocit bezpečia.

V našej škole si vážime to, že deti rastú
spolu – starší prirodzene vedú mladších
a mladší sa neboja ich nasledovať.
Vytvárame prostredie, kde sa dieťa cíti
videné, prijaté, dôležité. Kde pozná tváre,
mená, úsmevy.

Kde sa učí nielen čítať, písať, počítať, ale aj byť dobrým človekom.

Keď sme popoludní sledovali predškolákov, ako sa opäť s radosťou k nám vracajú na „Valentínske kreatívne dielničky“ bez strachu, ostychu, bolo nám jasné, že prichádzajú na miesto, kde poznajú úsmevy pani učiteliek, kde sa cítia bezpečne a prijato.

A práve to je pre nás najväčším poslaním – aby dieťa nevstupovalo do školy s obavou, ale s dôverou.

Aby prvý školský deň nebol krokom do neznáma, ale návratom na miesto, kde sa dieťa cíti dobre. Lebo ak sa deti smejú, ak sa neboja, ak sa chcú vrátiť – vtedy vieme, že škola je skutočne druhým domovom.

Lebo my sme viac než
len škola...

Sme škola s velkým

